

Manel Camp, en nom de la música

El pianista i compositor celebra 50 anys de música amb el Premi Enderrock a la Trajectòria 2020 | El manresà va debutar en el rock i el jazz, ha treballat la Cançó i ha conreat música d'arrel i clàssica

Manel Camp | Juan Miguel Morales

Nascut a Manresa el 1947, **Manel Camp** es va donar a conèixer amb **Fusioon**, una banda de rock progressiu amb el seu germà **Jordi Camp**, **Santi Arisa** i **Martí Brunet**. La proposta fusionava rock, jazz, pop i música clàssica, unint composicions pròpies amb peces de **Falla** i **Txaikovski**.

Ha estat molt vinculat a la Nova Cançó, de manera que el 1974 va començar a treballar amb **Lluís Llach** als arranjaments del disc *I si canto trist* (Movieplay, 1974), i va ser director musical de *Viatge a Itaca* (Movieplay, 1975). Ha signat discos conjuntament amb **Maria del Mar Bonet**, **Joan Crosas**, **Miquel Gil**, l'**Esbart Dansaire de Rubí** i la **Polifònica de Puig-reig**, i ha treballat al costat d'intèrprets com **Raimon** o **Joan Isaac**.

A més, ha treballat dos discos de versions instrumentals de la Cançó a piano. També ha conreat el jazz amb diferents formacions al costat de **Santi Arisa**, **Josep Mas 'Kitflus'**, **Llibert Fortuny**, **Horacio Fumero**, **Lluís Ribalta** i **Matthew Simon**, entre d'altres. És autor de moltes bandes sonores, entre les quals *La muchacha de las bragas de oro*, de Vicente Aranda, o *Gràcies per la propina*, de Francesc Bellmunt. A punt de complir els 75 anys, el pianista i compositor bagenc farà revisió de la seva carrera. El proper 5 de març recollirà a l'Auditori de Girona el Premi Enderrock a la Trajectòria.